

Stichting Vrede voor Palestina

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Nieuwsbrief maart 2010

Een nieuwe weg ingeslagen

Met mijn gezin zijn wij naar Jeruzalem gereisd om samen met mijn familie daar de kerstvakantie van twee weken door te brengen. Tijd voor onze drie kinderen om hun Palestijnse familie beter te leren kennen, met de neefjes en nichtjes een betere band te krijgen dan alleen via facebook en korte sms'jes.

Naast deze familiegebeurtenis had ik ruimte gereserveerd voor de Stichting. Ik had me voorgenomen om een werkbezoek aan Al Khader af te leggen als verkenning van activiteiten die te maken hebben met de jeugd. Vooral zocht ik naar activiteiten die nodig zijn om de jongeren te begeleiden in hun vrijetijdsbesteding en hen te helpen de wereld om zich heen beter te begrijpen.

Mijn eerste dag kreeg een formeel karakter. Ik begon mijn bezoek op het kleine gemeentehuis. Daar werd ik ontvangen door de jonge burgemeester, Ramzi Salah en meerdere raadsleden. Het gesprek was informatief over de situatie in Al Khader, het gebrek aan basisvoorzieningen voor de jeugd en voornamelijk de algemene moeilijke situatie gecreëerd door de bouw van de muur die een grote deel van de landbouwactiviteit verhindert.

Op een populatie van 12.000 mensen, zijn er 3.000 schoolgaande jongeren. Dat is een kwart van de populatie die weinig te doen heeft wat betreft buitenschoolse activiteiten. Ik was benieuwd of er voorzieningen waren om de jeugd juist enige vorm van recreatieve activiteiten te bieden. Daarom was mijn tweede dag juist bedoeld om het enige jongerencentrum te bezoeken. Dit heet Al Tala'e, (dat betekent "de jeugd"). Gevestigd in enkele ruimtes in het Stadium van Al Khader, heb ik de coördinator

van het centrum ontmoet met twee andere vrouwelijke collega's. Enthousiast vertelden ze me over hun activiteiten binnen het centrum. Laagdrempelig is hun aanbod gericht op alle jongeren van het dorp. Dat aanbod richt zich op vijf gebieden: van school- en taalondersteuning tot kunst, drama en cultuur. Ik was vooral onder de indruk van hun kracht en overtuiging over wat ze deden met zeer beperkte voorzieningen.

Ik vertelde hen over ons voornemen om kleine projecten te willen ondersteunen die gericht zijn op jongeren als aanvulling op het reguliere schoolprogramma. Al die dingen die van het kind een goed burger kunnen maken en die de kijk op de wereld breder en zeker genuanceerder maakt.

Ik vertrok met enthousiaste gevoelens en met een afscheid vol tranen van mijn familie en vooral van mijn 83-jarige vader. De eerste stap in de nieuwe richting is gezet. Wij zijn onze nieuwe weg ingeslagen. Een nieuwe weg brengt nieuwe energie en enthousiasme met zich mee, maar ook de nodige onzekerheden en uitdagingen. Wij zijn ervan overtuigd dat onze bijdragen, hoe klein ze dan ook mogen zijn, op een dag vele jongeren kunnen bereiken. Deze jongeren van vandaag zijn de toekomst van morgen, de leiders die ons volk de veel gesmachte vrede kunnen brengen.

Nabil Sahhar
Voorzitter bestuur

Ons nieuwe bestuurslid Sandra stelt zich voor

Een nieuw bestuurslid van de Stichting Vrede voor Palestina èn een andere richting die de

stichting op gaat; dat lijkt een interessante combinatie. Mijn naam is Sandra Hoedeman, ik ben 49 jaar en ik werk als docente Engels op een school voor HAVO en VWO.

Wat me aanspreekt in deze stichting is de kleinschaligheid en misschien juist daardoor het vermogen om direct en op een heel efficiënte manier hulp te kunnen bieden, het leven voor mensen in de Palestijnse gebieden wat aangenamer en draaglijker te maken. Door de jaren heen heb ik geprobeerd me te verdiepen in de Palestijnse kwestie; ik heb diverse malen Jeruzalem bezocht en probeer zoveel mogelijk over deze problematiek te lezen, bijvoorbeeld Ghada Karmi, Dries van Agt, Hanan Ashrawi, Anja Meulenbelt, Ilan Pappé.

De nieuwe koers die de stichting wil gaan varen, d.w.z. iets doen voor kansarme jongeren in Al Khader, spreekt me erg aan omdat ik zelf ook werk met pubers en weet hoe belangrijk en hoe vormend deze periode in een mensenleven is.

Sandra Hoedeman
Secretaris

Bezoek van 12 jongeren uit Gaza

In het kader van het vak "Mensenrechten" is van 21 februari tot 1 maart jl een delegatie van 12 jongeren uit Gaza te gast geweest in Nederland, georganiseerd en gesteund door de UNRWA en CORDAID.

Ik had me aangemeld als vrijwilliger om hen hier tijdens het bezoek te mogen faciliteren.

Het was mij een genoegen om iets te betekenen voor onze Gaza jongeren. Het was een intensief programma maar vooral de emotionele impact was groot. Te zien hoe jongeren

rondkijken naar dingen die wij normaal vinden, wat hun opvalt, wat indruk op hen maakt.

Te zien hoe al deze jongeren cadeautjes kochten voor hun broertjes en zusjes.

Hoe ze foto's maakten van alles. Hoe ze liepen. Hoe ze keken naar een wereld die zij alleen van televisie kennen. Hoe zij enthousiast in het stadium van Den Haag en zelfs Ado Den Haag supporters zijn geworden. Ze waren enthousiast over alles!

Op bezoek bij Buitenlandse Zaken las een jongen ons dit stuk voor. Ik mocht het vertalen en het hier met jullie delen: het is van de jonge Fathi, 15 jaar:

De grootste schending van mensenrechten.

Wat er in Gaza is gebeurd, is oorlogsmisdaad van de eerste orde in onze tijd. Oorlogen gebeuren tussen twee of meer onafhankelijke staten, maar Palestina is nog geen onafhankelijke staat. Zij is nog onder bezetting en dus is het een oorlog van een staat tegen een bevolking die geen militaire macht heeft.

Ik ben trots om Palestijn te zijn. Ik ben 15 jaar oud en heb de barbaarse Israëlische aanval

meegemaakt. Wat er gebeurd is, moet verteld worden door ons als kinderen aan andere kinderen. Kinderen, vrouwen en ouderen zijn slachtoffers geworden van de aanvallen met vaak verboden wapens in bevolkte gebieden waar witte fosfor is gebruikt.

Wanneer ik om me heen de vernietiging zag van mijn gebied in het noorden van Gaza, leek het alsof er een aardbeving is geweest. Er is niets over gebleven, zelf de vogels zijn vertrokken.

Men moet ook niet vergeten dat we al vier jaar lang leven onder een strenge blokkade die vele problemen heeft gecreëerd voor onze economie, de gezondheidszorg en het onderwijs en het continu wegvallen van de elektriciteit door een tekort aan brandstof.

Vele kinderen zijn gestorven. Is dit opzettelijk geweest omdat ze weten dat wij de toekomst van Palestina zijn? Tot op de dag van vandaag hebben kinderen veel nachtmerries. En ik zelf, ik zal niet ontkennen dat tijdens de oorlog ik niet kon slapen van het geluid van de oorlogsvliegtuigen en de ontploffing van raketten.

Maar we vragen ons af: "Wat hebben we als kinderen van Gaza misdaan?"

Wij willen leven zoals alle andere kinderen van deze wereld. Een beetje minder misschien is ook wel OK.

Namens jullie hebben we iedere jongen een bal en een etui vol pennen gegeven. Ze namen die met blijheid en dankbaarheid in ontvangst welke ik aan jullie door mag geven. Laat de kinderen vooral kinderen zijn.

Nabil Sahhar

Van de penningmeester

Geachte donateur,

Alle beste wensen voor het nieuwe jaar (al is het een beetje laat). Na een lange winterperiode hopen we allemaal op een beetje warmte en een mooie lente.

Op dit moment staat er circa € 18.000,- op onze rekening, waarvan een donatie van het Solidariteitsfonds van € 10.000,-. Heel veel dank daarvoor. Dat laatste bedrag dateert nog van een aanvraag uit 2009 en zal worden overgemaakt aan de docenten van de Hope Flowers School. Omdat zij in de drie zomermaanden geen salaris ontvangen, wordt dit geld daarvoor bestemd. Vooruitlopend daarop hebben we hen nog een gift gestuurd als gebaar van dankbaarheid voor hun werk en prestaties onder zeer moeilijke omstandigheden. Begin maart is daarvoor € 5.440,- overgemaakt.

Dames en heren,

U heeft elders in deze nieuwsbrief kunnen lezen dat we tijdens een eerste inventarisatie nieuwe projecten in kaart hebben gebracht.

Op dit moment buigen we ons over een projectaanvraag van een jongerencentrum in Al Khader. Dat centrum bereikt een groot aantal jongeren die aan de zwakke kant van het leven staan. Zodra hier meer over bekend is, laten we het u weten.

Uw bijdrage aan de ontwikkeling van de Palestijnse kinderen blijft van groot belang. Door onze inspanning en uw donatie kunnen we samen werken aan een brug naar vrede. Heel veel dank voor uw giften.

Khaled Sa'ad
Penningmeester

Uw giften zijn meer dan welkom op
gironummer 6037797 en blijven aftrekbaar
voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.

Stichting Vrede voor Palestina

NIEUWSBRIEF maart 2010

Postadres: Robert Kochlaan 10, 7415 EM Deventer
Telefoon: (0546) 67 32 95 of
06 – 46 25 49 38 (Nabil Sahhar)
Bankrekening ING: 6037797 (Ijsselmuiden)
e-mail: info@stichtingvredevoorpalestina.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen, laat het ons ook weten!